

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 14. September, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Udenrigstjenesten.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd.

3) *Forespørgsel til Forsvarsministeren af Oluf Pedersen om, hvorledes Ministeren forener sin Opfordring til Hvervning med Straffelovens § 128.*

Mødet hævet Kl. 13³⁰.

107. Møde.

Fredag den 14. September Kl. 13.

Formanden: Folketingsmændene Søren P. Larsen, Jørgen Gram, Arnth Jensen, Jensen-Broby, Nørskov, Harald Petersen, Hans Pinstrup og Medlem af Folketinget Fru Inger Gautier Schmit har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at stille følgende Forespørgsel til Udenrigsministeren:

- „1) Vil Udenrigsministeren redegøre for de Skridt, han har foretaget og agter at foretage til Betyggelse af det danske kulturelle Arbejde i Sydslesvig?
- 2) Vil Udenrigsministeren give Tinget Meddelelse om, hvilken Orientering han har givet de allierede Magter om Danmarks Interesser i Sydslesvig?“

Spørgsmaalet om Fremme af denne Forespørgsel vil komme paa Dagsordenen for et senere Møde.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udenrigstjenesten.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1405; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1259).

Sammen hermed foretoges den følgende Sag paa Dagsordenen:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1417; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1259).

Lovforslagene sattes til Forhandling.

Hartvig Frisch: Paa mit Partis Vegne vil jeg gerne hilse det velkommen, at den højtærede Udenrigsminister har taget det Initiativ, som dette Lovforslag bærer Vidne om. Det er et Initiativ til nu efter Krigens Afslutning at gøre det yderste for, at Danmarks Navn og Danmarks Gerning og de Produkter, Danmark frembringer, kan blive kendt og skattet i Udlandet, og en af de farbareste og sikreste Veje dertil er jo, at man benytter den danske Udenrigstjeneste, og ikke blot benytter den, man har, men ogsaa udbygger Udenrigstjenesten.

Det er meget interessant, forekommer det mig, at sammenligne det Forslag, vi er stillet over for i Dag, med den Lov, der blev gennemført i 1921, og som ganske aabenbart var baaret af de samme Bestræbelser efter en stor Krig, af den samme Trang for vort Land, der hører til de smaa Lande i Verden, til at lægge den yderste Anstrengelse i at vinde yderligere Opmærksomhed i den store Verden, af hvilken vi er saa afhængige. Naar man sammenligner disse to Fremstød, maa det erkendes, at Fremstødet i 1921 var stærkere. Det var i Retning af det Personel, man forlangte, og de Udvidelser, man stillede Forslag om, mere gennemgribende. Det maa nu ogsaa erkendes, at Loven paa en Række Omraader var for dristig, at den overvurderede, hvad et lille Land som Danmark kan udrette, og den blev derfor ogsaa paa en Række Omraader i de følgende Aar indskrænket. Det vil man ogsaa se af § 19, den Paragraf, der handler om Lovens Ikrafttræden, hvor der nævnes de Love, der samtidig ophæves, idet der dør foruden den af mig nævnte